

's isch alles bis uf d'letschte Stund
Züe unsrer Qual erdichtet,
Un wird's im Grab eim endlig wohl,
So g'spirt me's leider nitt emol.
's isch alles letz ig'richtet!

Dr höchste Platz.

Dr höchste Poste-n-in dr Stadt,
Wo d'Ufsicht iwer alles hat,
Wo alles müess bewache,
Dà wichtig Platz thüe-n-ich versäh,
Das isch nitt im e Jede gà,
Ne so-n-e Arwet z'mache!

Ich thüe nur Sorge d'ganze Zit
Fir 's Wohl vo-n-alle-n-andre Lit
Un thüe mich fir se quäle,
Noch z'Nacht sogar, das git's genüe,
Mach ich màngmol kei Aüg als züe,
Ka alle Stunde zähle.

Verdiene's awer d'Lit denn wohl?
Sie thien mir ewe-n-als màngmol
Gar klei un wenig schine;
Doch bin i halt e Philosoph,
Dr Menschheit opfer i mi Schlof
Üs Pflicht; 's hat Jeder sine.

Ihr denke vielleicht uf das hi,
Das müess e grosser Bürger si
Un g'wiss e Mann, e rechter!
's isch wohr, gross bin i, das heisst, hoch,
Ne jeder kennt mi wit un nooch
Scho lang, ich bi Thurmwächter.

's Tinteg'schirr.

's isch sunderbar, was in dr Tinte
Doch allerhand fir Dings isch z'finde!
G'wiss, viel stëckt im e Tinteg'schirr!
Nur müess me's wisse üsez'fische,
Oft wird me dra schier hinterfir
Un müess dr Schweiss vom G'sicht abwische.

Theater schwimme-n-als drin umme
Un o Gedichte bis genüe,
Doch fir das alles drüs z'bekumme,
Git's ewe-n-als nitt iwel z'thüe!
Worum denn isch das Ding so schwer?
's kunnt doch nitt vo dr Angelrüethe,
Das heisst, nitt vo dr Fedre her!
In dere ka me's nitt züemüethe,
Nei, anderscht isch das Ding z'versteh:
Me fischt do drin halt nitt mit Mucke,
Me fischt mit Plàn un mit Idee,
Un wenn die fehle, thüet's halt spucke!
Verliere thüet me nur si Zit,
Denn ohne-n-Idee fangt me nit.

Ne alt Milhüserkleinod.

Grossmüetter, sàit dr kleine Franz,
Ich wott das G'schichtle höre
Vom Jogele, sag mir's jetz ganz,
Ass ich's doch o ka lehre.